

tem errant dum allegavit pro hac opinione glo.
in rubr. in auc. vt eccle. Roman. continuantem &
allegantem di. tam l. duos reos. quia gloss. ibi
non continuat, ad tit. vt sit determinatus nu-
merus clericorum nec ad alium titulum, nec pa-
xiter allegat d. l. bene verum est, quod glo. in auc.
de eccle. rerum. amo. alii. in princ. allegat d. tit. vt
sit determinatus numerus clericorum sed non con-
tinuat. Ita men ego refideo in hac sententia, quod
dicatur fieri continuatio à proximis quando ma-
teria in medio, non sit impertinens, & non simus
in magna distantia, vt supra diximus, & huius sen-
tentia visus est esse Cagn. in rub. de reg. iur. & re-
centio. in d. rub. de leg. j. & in ru. si. cert. peta. * O-
zer. Alia posset dari ad hanc regulam limitatio,
vt non habeat locum, quado aliquis titulus esset
localis, vt est ille, qui habetur in auc. vt sit deter-
minatus num. cler. qui cum sit localis, non conti-
nuatur ibi per Acc. * Ben. ¶ Localis tit. dicitur ibi
à glo. ex eo quod in loco certo sibi vendicari lo-
cum, & non vbiq. locorum. scilicet in ecclesia
316 Constantinopolitana tantum, vt per Acc. ibi. ¶ ta-
men non dicit gl. ibi. quod ex eo quod tit. est lo-
calis non debeat continuari, nec quod sit localis
repugnat continuationi, imò infinitis tit. locales
videmus ab Accur. & ab aliis continuatos, vt ecc-
le habemus ritu. de nli aggeribus non rump. cer-
tè site rit. non vendicari tibi locum, nisi in certo
loco. scilicet in egypto, quo taurum fuit flumen
Nili, vt l. j. eod. tit. r. amen Accur. ibi continuat. I-
dem videmus, in tit. C. de fru. vrbis Const. lib. xj.
qui r. amen à Glo. continuatur, cum infinitis aliis,
quos breuitati gratia omitto * Ozer. ego quo-
que puto hanc limitationem. non posse subine-
317 ti. ¶ quoniam & ille tit. vt determinatus sit num.
cler. potest continuari ad præcedentem titu. nam
in princ. præced. tit. Imper. dixit, quod causarum
emergentium varietas dat occasionem. l. condenda.
ergo rectè ponitur tit. sequens, vbi propter e-
mergentium causarum varietates Eccl. eor. cum
propter graues expensas incepterit ad inopiã ver-
gere maxime stante infinito cler. nu. Imper. appo-
suit illum tit. per quem statuit certum cleri. num.
318 * Beni. Sed hæc continuatio non satisfacit ¶ ex
eo quod est facta ad ea. quæ incidenter sunt dicta
in tit. præced. contra doct. scriben. vbiq. tradi-
tam, vt demonstrat Deci. in rub. C. qui admi. ac-
eius frater ibi, & Carolus, & ante eos Salt. ibi. l.
tem Deci. in rub. C. de sent. qua pro eo. & in ru. si.
de off. eius, & Arc. in ru. C. de ser. fug. Clau. Sciff.
319 in dict. rubr. ff. de off. eius. ¶ Ideo ego puto illum
tit. sic ad præce. posse continuari, dictum fuit de
non elig. secun. nubens, & sic de nuptiis, inc. de suc-
cessionem quoque illarum dicitur, & sic in illo tit.
trahatur de nupt. & matrimonio carnali. deinde
sequitur ritual. vt decer. sit nune. in quo tractatur
320 de matr. spirituali. ¶ quoniam matr. contractus is,
qui efficitur clericus, vel monachus, vel monialis,
glo. & Abb. in c. accedens. extra, de prob. Bal. An.
321 & Imo. in l. ex fact. ff. de vulg. & pupil. ¶ & hinc
est, quod liberos fingitur à iure habere ille, qui
322 ingressus est religionem, ¶ adeo quod si quis sit ro-
gatus restituere, si decesserit sine libetis, si ingre-
ditur religionem, non est locus fideicom. auc.
nisi rogati. & ibi gl. C. ad Trebel. Alex. conf. i. 2. r.
& conf. i. 40. lib. 2. Barr. Bal. Pau. Cor. & alij in d.
au. nisi rogati imò fortius, si testator dixerit, si de-
cesserit sine filiis ex suo corpore natis, nihilomi-

nus per ingressum religionis expirat fideicom. vt
dixerunt d. doct. in d. auc. nisi, & hanc esse com-
munem opinionem, attestatur Bal. nouel. in trac.
de dote. in vj. parte. in 77. priuilegio, imò fortius
dixit Bal. in d. auc. nisi, quod etiam si testator ex-
presse diceret, se nolle d. conditionem deficere per
ingressum religionis, quod nihilominus deficiat,
de quibus latius, videas per Alex. conf. i. 3. vilis &
perfectis. lib. 4. & conf. 3. super eorētis lib. 3. &
per And. Barb. & alios addentes ad Bal. in d. auc.
nisi. Modo ad propositionem nostram, post illū tit. ma-
tri. carnalis, quod antiquius fuit spirituali, optimè
Im. posuit tit. vt determinatus sit nu. & c. qui est ti.
matr. spiritualis, nā tanta est familiaritas inter i-
323 sta duo matr. ¶ vt sapè, ac sapius liceat nobis ar-
guere de vno ad aliud, vt est gl. in l. generali. ff. de
rit. nupt. & in c. inter incorporalia, & in c. fin. de
translat. episc. c. quoniã inter canonicos, & c. quo-
niã § portò, vt lite non contref. latissimè Euera. in
loco à matr. carn. ad spirituale, copiosissimè Ti-
raq. in retractu cōsanguineorum. §. j. gl. 3. nu. 3. §.
Item in tit. præcedenti supra dixerat Imp. de ma-
tribus, & filiis, & filiabus secundum carnē, sequitur
tit. vt determinatus sit num. & c. in quo tractat de
eccl. quæ est mater, vt ibi ait Imp. nostri imp. ma-
ter & c. de clericis qui sunt filij, & diaconis, &
quæ sunt filia, & quandoque e contra, ecclesiis seu
monasterium dicitur filius, vt d. auc. nisi rogati.
324 C. ad Treb. Videamus modo ¶ an licitū sit ex ve-
bis huiusmodi rubricari arguere. * Io. de Plac-
tique licet arguere ex earum verbis, sicut ex ver-
bis, tex. vt not. Io. And. in prohi. v. * Iaf. ad idē cō-
curro, quia ita facit gl. in l. 3. C. si ex sal. instr. ¶
glo. in can. hæc autem verba de pen. disti. j. & glo.
in ru. ff. si quis testat. liber esse iustus fuerit, quem
pro notabili allegat Bald. in rub. C. an seruus ex
suo facto cum infinitis aliis, quæ possent adduci.
* Benn. de verbō ad verbum Iaf. habuit hæc et
Alex. in l. ff. si cer. pet. vbi latius Docto. * Iaf. si
faciatis in hac re duo capita, vnum quando ha-
bet rub. orationē perfectā, aliud quado rub. nō ha-
bet orationē perfectā, ¶ & orationē perfectā rub.
325 dicitur habere, quado est concepta per vt, vel no-
quæ decidit. Ita vero, quæ per dict. an. est cōcepta
ponit q. quā decidit postea nigrum, vt tradit Bal.
in d. rub. C. an seruus ex facto. * Bode. ad idem.
* Ben. Item dicit voluisse Beltr. cōf. 66. & cōf. 8.
libr. primo. Ripa, in d. l. prima. si cer. peta. Abb.
Felyn. in rubr. & in c. extra vt lit. non contestat.
Abb. in prob. decretalium, vbi in addi. doct. * Iaf.
Sed dominus patens dicebat hæc esse sine ratio-
ne, quia reperitur rub. in auc. vt cum de appel. cog-
noscitur, cōcepta per dic. vt, & non decidit, nec
habet orationem perfectam sed certè do. meus er-
rat, quia illa rub. decidit, & habet orationem per-
fectam. * Oz. sed magis errat Iaf. quia non est ve-
rum, quod illa ru. omnino habeat orationē per-
fectam, nam illa ru. habet duas partes, vna est, vt cū
de appel. cognoscitur secundum illas leges debet
iudicari, & c. alia pars est ibi, & de aliis capitu-
lis, ergo secunda pars est oratio imperfecta, & sic
reprehensio Iaf. falsa. * Ben. & mihi viderat, quod
326 Ozerij reprehensio sit iniusta, quoniã Iaf. non di-
xit, quod d. ru. habeat omnino orationē perfectā
adeo quod omnes partes illius rubricæ voluerit
comprehendere, sed tantum puto eum cogitasse
de prima parte. nā oratio sua fuit singularis & suf-
ficat, quod verificetur in vno, præterea, non est
reprehensio